

REVISTA ECONOMICĂ

ORGAN FINANCIAR-ECONOMIC

Organul oficial al asociațiunii institutelor financiare românești din Ardeal, Banat, Crișana și Maramurăș „SOLIDARITATEA” Sibiu

Apare odată pe săptămână.

Redacțiunea și administrațiunea: Sibiu, Strada Bayer Nr. 1—3.

Abonamentul pe an: în țară: pentru autorități, bănci și întreprinderi Lei 500.—; pentru particulari Lei 400.—; pentru cooperative funcționari publici, de bancă și comerciali Lei 300.—. În străinătate Lei 800.—. Taxa pentru inserțiuni: de fiecare □ cm. Lei 6.—

Director: **Constantin Popp.**

Redactor: **Dr. Mihai Veliciu.**

Sumarul:

Este constituțională legea conversiunii? — Concordatul preventiv general. — Hotărârile adunării băncilor din județul Hunedoara. — Legea pentru asanarea datoriilor agricole. — Dela „Solidaritatea”: Rectificare. — Invitare. — *Cronica*: Consecințe ale legii pentru asanarea datoriilor agricole. — Convocare.

Este constituțională legea conversiunii?

Creditorii și în special institutele noastre financiare, atât de serios amenințate în existența lor prin așa numita „lege a conversiunii”, vor ataca de sigur această lege pe motivul neconstituționalității ei.

Respectul desăvârșit ce trebuie să avem pentru Pactul nostru Fundamental, care este temelia întregii organizațiuni de drept în statul nostru, ne impune ca o datorie elementară să ducem problema constituționalității legii conversiunii în fața forului suprem de justiție.

Dacă constatarea caracterului neconstituțional al legii nu va avea ca rezultat: imediata zădărniceire a aplicării legii de către instanțele noastre judecătorești, verdictul de condamnare va fi totuși un motiv puternic pentru *abrogarea* legii de către proxima sesiune a Corpurilor legiuitoare și înlocuirea ei prin altă legiuire mai norocoasă.

*

În vederea unei obiective și judicioase examinări a legii asanării datoriilor agricole sub aspectul constituționalității, este necesar să arătăm mai întâi *deosebirea dintre proiectul original depus de guvern pe birourile Camerei și textul legii ce a fost votat și promulgat.*

Evidențierea acestei deosebiri ne va arăta că, dacă proiectul inițial se putea califica — cu oarecare bunăvoință — de constituțional, *forma definitivă, ce a căpătat problema asanării prin legea promulgată violează în mod vădit și incontestabil Pactul nostru Fundamental.* Proiectul a pornit pe calea cea bună, trasă de constituție, dar în comisiunile și ședințele publice ale Corpurilor legiuitoare a deraiat din făgașul constituțional.

În economia proiectului inițial șema asanării datoriilor agricole era următoarea:

1. Datoriile agricultorilor proprietari de 5 hectare (10 jugăre) sau mai puțin erau convertite de plin drept în datorii amortizabile în termen de 30 ani cu dobândă de 4% pe an. (Conversiunea de drept, art. 3 din proiect).

2. Datoriile agricultorilor proprietari de bunuri agricole ce depășeau întinderea de 5 hectare (10 jugăre), se reduceau cu 25%, dar numai cu consimțământul creditorului, sau dacă erau mai mulți creditori, numai dacă creditorii cari reprezentau cel puțin 55% din totalul creanțelor, votau conversiunea. (Art. 2, 11 și 12 din proiect). Cota redusă de 25% urma să fie plătită de către Banca de Agricultură în numerar sau în obligațiuni amortizabile în 40 ani cu o dobândă de 8.50% pe an (Art. 22, 24 din proiect).

3. Proiectul mai prevedea și concordatul agricol, care după analogia concordatului preventiv pentru comercianți, urma să înlesnească situația debitorului agricol prin eventuală reducere de creanță, prin scăderea de dobânzi și

prin acordarea de termene avantajoase de plată, dar bineînțeles toate acestea numai cu învoirea majorității creditorilor!

În forma aceasta a fost trimis proiectul asanării datoriei agricole Consiliului Superior Legislativ pentru a-l însoși cu avizul său. Și Consiliul a dat *cu majoritate de voturi* aviz favorabil.

Și într'adevăr proiectul original, deși în detalii conținea numeroase abateri dela dreptul comun, în principiile de bază nu putea fi declarat ca fiind în contradicție cu Constituția.

Conversiunea de drept era în realitate un moratoriu pe treizeci de ani, reducerea se opera numai la dobânzi, — capitalul rămânând neatins, — iar asanarea proprietății mijlocii și mari urma să se facă cu consimțământul creditorilor. Ori nici legea moratorului, care era în vigoare în vechiul regat, nici legea concordatului preventiv azi în vigoare nu au fost considerate de anticonstituționale nici de doctrină, nici de instanțele judiciare și nici chiar de creditorii direct interesați.

Cu toate acestea „avizul” Consiliului Superior nu a putut obține unanimitatea de voturi. Dnii Slătineanu președinte și Chicoș consilier au formulat *opiniune separată*, în care au declarat chiar și proiectul de anticonstituțional în baza art. 17 din Constituție, care garantează, „proprietatea de orice natură” fiind necontestată că sub proprietate de orice natură se înțeleg și creanțele.

„Proiectul — se spune în „opinia separată” — prin posibilitatea pe care o dă ca cineva fără voia sa să-și vadă reduce drepturile de creanță ce posedă, aduce o atingere drepturilor de proprietate și o micșorare a patrimoniului”.

Ori „atingerea drepturilor și micșorarea patrimoniului” o constituia în textul proiectului numai reducerea dobânzilor, eșalonarea plășilor pe 30 ani și reducerea creanței cu 25% prin voința majoritară a creditorilor.

În rezumat deci minoritatea Consiliului Superior a calificat de neconstituțională simpla atingere a drepturilor contractuale, adică a susținut principiul inviolabilității contractelor.

Aspectul legii promulgate este însă total schimbat în comparație cu textul proiectului original. Prin conversiunea

de drept (art. 3 din lege) se operează o reducere de plin drept — prin voința legiuitorului — de 50% din creanțele agricole față de debitorii agricoli cu mai puțin de 10 hectare (20 jugăre), limita superioară a fost dublată dela 5 hectare la 10 hectare. Prin „asanarea judiciară” se operează o reducere de capital până la 40%. Aceasta reducere deși trebuie să aibe la bază o hotărâre judecătorească, se întemeiază în ultima analiză pe voința legiuitorului, care este delegată prin lege puterii judecătorești și care la rândul ei apreciază capacitatea de plată a debitorului. Finanțarea este abandonată ad calendas graecas și abaterile dela dreptul comun, precum și confiscările de drepturi câștigate sunt numeroase în textul legii.

Exproprierea de creanțe (proprietate) fiind categorică și indiscutabilă în textul definitiv al legii, nu dubităm că dacă acest text ar fi fost prezentat spre opinie Consiliului Legislativ, acesta nu ar fi dat aviz favorabil și ar fi declarat cu certitudine textul ca anticonstituțional în baza art. 17 din Constituție.

Di Traian Alexandrescu raportorul legii în Senat încearcă totuși în „Raportul” său să concilieze textul legii cu dispozițiunile Constituției noastre, pe deoparte prin invocarea art. 21 din Constituție, pe de altă parte prin anumite teorii doctrinare, între care amintește teoria funcțiunii sociale a proprietății (pregătirea socializării proprietății și colectivizării...), teoria impreviziunii și a abuzului de drept.

În concepțiunea dlui Alexandrescu constituționalitatea legii conversiunii se poate justifica prin dispozițiunea art. 21 din Constituție, care prevede că „Statul poate interveni prin legi în raporturile dintre factorii de producțiune pentru a preveni conflictele sociale și economice”.

Este evident însă că această intervenție a statului se referă cu totul la altceva.

Statul poate să intervină în sensul art. 21 din Constituție în raporturile dintre patroni și muncitori (Contractul de muncă etc.), poate să reglementeze și să coordoneze diferitele categorii de producțiune, pentru a menține un echilibru constant în economia națională, de pildă poate să reducă atotputernicia trusturilor și cartelurilor, etc., — dar intervenția

statului nu poate merge până la confiscarea drepturilor de proprietate ale unui anumit ram de producție sau ale unei anumite clase sociale.

Dacă intervenționismul de stat poate să fie interpretat atât de extensiv precum pretinde dl Alexandrescu, atunci era de prisos dispozițiunea dela art. 17, care garantează în termeni categorici intangibilitatea și integritatea dreptului de proprietate și care prevede că „exproprierea se admite pentru motive de utilitate publică, dar numai după o prealabilă și dreaptă despăgubire” — care se stabilește de justiție din caz în caz.

O conciliere a dispozițiunii din art. 21 cu art. 17 din Constituție nu este posibilă nici pe considerațiuni de „justiție socială”.

Invocarea art. 21 din Constituție pentru justificarea caracterului constituțional al legii conversiunii nu este prin urmare concludentă și nu servește alt scop decât să sublinieze o interpretare nejuridică și forțată, — ea fiind în contradicție cu spiritul Constituției.

„Funcțiunea socială a proprietății” poate legitima limitarea proprietății în interes public, cum s'a făcut prin legile de închiriere, legea energiei etc., dar nu poate justifica confiscarea proprietății însăși pe care se întemeiază întreg sistemul de drept în ordinea capitalistă actuală.

În baza „funcțiunii sociale” a proprietății a fost înfăptuită și marea reformă agrară, dar numai după ce Constituția s'a modificat în acest scop. Prin urmare nici acest exemplu invocat de autorii legii conversiunii nu este concludent și convingător.

Mai logică și mai acceptabilă ar fi teoria „impreviziunii” și „abuzului de drept”. Teoria abuzului de drept nu este altceva decât reversul impreviziunii și ambele se întemeiază pe așa numita clauză rebus sic stantibus, o construcțiune juridică bine cunoscută în doctrina dreptului.

„Clauza rebus sic stantibus” înseamnă prezumția părților contractante, că împrejurările dela data încheierii convenției — conjuctura economică — nu se vor schimba sub durată prestațiunilor prevăzute în contract. Dacă împrejurările exterioare ar suferi ulterior o schimbare

esențială, care ar putea influența posibilitățile de prestațiune, obligațiunile contractuale vor trebui să sufere și ele o modificare adecvată nouilor împrejurări.

Aplicată aceasta teorie la problema asanării datoriiilor agricole, dacă agricultorul a contractat o datorie înainte cu 3—4 ani, când prețurile produselor agricole erau urcate, dar ulterior aceste prețuri au scăzut la $\frac{1}{2}$ și $\frac{1}{3}$ parte, urmează ca și datoriile să fie micșorate în proporția scăderii prețurilor. Cel care reclamă executarea obligațiunii contractuale, știind că prin această executare integrală poate să determine ruina debitorului și știind că valoarea creanței s'a urcat în urma și în proporția revalorizării monedei, comite un „abuz de drept”.

Oricât de echitabilă ar fi această teorie, ea totuși nu a fost acceptată nici de legiuitorul nostru și nici de instanțele noastre judecătorești, din acel simplu motiv, fiindcă o astfel de interpretare elastică a obligațiunilor contractuale, cari constituie legea părților contractante, periclitează creditul public, și siguranța de drept în genere, care este întemeiată pe principiul intangibilității contractelor și pe ideia de legalitate. Și cât de indicată era aplicarea acestei teorii în epoca de inflație de după războiu, când debitorul plătea numai 2%—3% la sută din creanța stipulată în valută aur!

Dacă interese vitale de stat reclamă totuși aplicarea principiului de impreviziune, aceasta aplicare se poate face numai cu o singură dar esențială condiție. *Impreviziunea să fie decretată ca normă generală pe toată linia, la toate datoriile, fără nici o excepție!* Dar în schimb pentru restul creanțelor să se agraveze normele de drept comun în ce privește posibilitatea de recuperare! În acest caz creditul public nu ar suferi, circulația bunurilor ar fi nestângenică și inechitățile și nedreptățile nu ar mai exista.

Fără această generalizare a teoriei impreviziunii reforma conversiunii în forma în care este legiferată, rămâne neconstituțională nu numai în virtutea art. 17 din Constituție care garantează proprietatea, dar și în baza art. 10 din aceeași Constituție, prin care „se suprimă pentru totdeauna toate privilegiile de orice natură și monopolurile de clasă în cu-

prinsul statului român". Ori este evident că iertându-se jumătate din datoriile agricultorilor, acestei clase sociale i se creiază o situație privilegiată în detrimentul celorlalte clase sociale.

Tot în baza art. 10 din Constituție, care interzice categoric creierea privilegiilor de orice natură, legea conversiunii este anticonstituțională pe motivul că în această lege sunt cuprinse o sumedenie de privilegii personale, cari au fost furisate în lege sub formă de amendamente.

Este incontestabil că dispoziția din art. 52, care anulează hotărârile definitive este unul dintre aceste privilegii, cari sfidează nu numai dispozițiunile Constituției, dar pălmuesc cel mai elementar simț de dreptate și legalitate. Pe drept cuvânt s'a afirmat că „*legea conversiunii este un conglomerat al intereselor personale*". Ori precum un judecător nu poate să judece în propria lui cauză, tot așa și legea este lipsită de înalta-i valoare etică-morală, când prin ea se menajază interesele legiuitorilor în detrimentul intereselor obștești.

Legea conversiunii este anticonstituțională și în virtutea art. 21 alineat 1), care prevede că „Toți factorii de producțiune se bucură de egală ocrotire din partea statului". — Iertând numai datoriile agricultorilor și ușurând în mod unilateral numai situația acestei categorii de producători, se violează vădit principiul de tratament egal garantat prin sus citata dispoziție constituțională.

Prin aplicarea principiului improviziunii la toate categoriile de debitori — rurali și urbani, — sau prin adoptarea unei soluțiuni monetare, de pildă restabilizând leul la un nivel mai scăzut (1 Leu = 1¹/₂ centime aur) și determinând astfel o urcare a prețurilor, s'ar respecta principiul tratamentului egal și o astfel de soluție ar avea totodată și valoarea unei măsuri de ansamblu cu efecte generale asupra întregii vieți economice.

Interdependența dintre diferiții factori de producțiune este atât de reală și puternică în economia modernă capitalistă, încât numai cu măsuri cu caracter general se poate restabili echilibrul vremelnice sdruncinat și readuce pulsația în viața economică anemiată.

Orice măsură parțială va fi numai încercare de expedient, care nu numai că nu va ameliora situația critică, dar din contra va contribui la agravarea crizei, lărgind desechilibrul și accelerând procesul de dezagregare.

Verificarea acestei afirmațiuni ne-a oferit-o legea conversiunii. Diferitelor etape din procesul de legiferare: anunțarea asanării, depunerea proiectului, abandonarea finanțării, votarea legii, — le-au urmat în mod brusc și prompt gradele corespunșătoare în agravarea crizei de credit și a crizei economice în genere. Astăzi după votarea legii „mântuitoare” nu mai plătesc nici comercianții și industriașii, fiindcă reclamă și ei aceeași intervenție salvatoare a statului, care s'a produs în favoarea agricultorilor.

Atunci când valurile crizei economice sub toate aspectele ei a cuprins în măsură egală toate clasele producătoare și toate categoriile sociale, a interveni în favoarea numai a unei singure categorii de cetățeni nu se chiamă „act de justiție socială”, ci dimpotrivă: „act de nedreptate și discordie socială.

Iată pentru ce tendințele „sociale” ale legii, cari au fost invocate de autorii ei pentru a justifica constituționalitatea legii, pledează tocmai împotriva caracterului ei constituțional.

Legea asanării datoriilor agricole mai violează și art. 20 din Constituție, care în alineatul 3) garantează „drepturile câștigate” pentru că conține numeroase dispozițiuni cari aduc o gravă atingere acestor drepturi.

Art. 5 din lege declară de pierdute creanțele nedeclarate în termen, — art. 28 care prevede achitarea datoriilor proporțional cu evantumul creanțelor, suprimă dreptul de preferință câștigat prin ordinea (rangul) serială a întabulării în cartea funduară și astfel face iluzorie întregă instituțiunea cărții funduare, care a fost o puternică pavază a creditului public în părțile acele ale țării unde ea există.

Prin art. 52 se prevede că beneficiază de asanare și creanțele urmărite, pentru care s'a ținut licitația, dacă licitația n'a rămas definitivă până la 18 Decembrie 1931. Astfel se confiscă toate drepturile câștigate prin hotărârile rămase definitive după data de 18 Decembrie 1931,

și se violează principiul fundamental al procedurii civile, care se cunoaște sub numirea de res judicata, efectul lucrului judecat fiind egal cu acela al legii.

O lege ordinară, care violează atâtea dispozițiuni din Constituția țării, nu poate să fie declarată constituțională.

Dar deodată cu declararea legii de neconstituțională se va naște un conflict grav între clasa noastră țărănească și ordinea de drept a țării. Vom avea pe deoparte o stare de fapt creiată de pe urma unei legi anticonstituționale prin acordarea de drepturi, și pe de altă parte o hotărâre a supremului for de justiție, care pentru ordinea de drept va avea efectul unei restitutio în integrum, o reintegrare a legalității în cadrele constituționale.

Spoliarea pur și simplu a țărănimii de drepturile odată conferite prin legea asanării ar da naștere la grave convulsii de ordin social. Este deci evident că declararea legii de neconstituțională nu va fi o soluție definitivă. Deslegarea problemei nu poate fi realizată decât prin abrogarea legii și prin înlocuirea ei prin o altă lege, care menținând pentru plugăritime drepturile odată acordate, va soluționa problema datoriilor în toată amplitudinea ei. Adecă se va impune o soluție de ansamblu, precum am preconizat noi: fie prin aplicarea improviziunii la toate datoriile, fie prin restabilizarea leului și implicit prin o majorare a plafonului fiduciar, fie în sfârșit prin o finanțare reală a conversiunii tuturor datoriilor, ceea ce însă este foarte problematic în actuala conjunctură financiară internațională.

Dr. IOACHIM TOLCIU, Cluj.

Concordat preventiv general.

Distinsul economist A. Corteanu, despre care a mai fost vorba, în coloanele acestei reviste și a cărui activitate publicistică trebuie să fie cunoscută fiecărui intelectual, pe care-l interesează problemele economice, — ocupându-se de „creditele înghețate”¹⁾ arată, cum a

falsificat, în general, inflația întreagă viața noastră economică, privată și publică, arată cum nu numai singuraticii cetățeni, ci și însuși Statul s'a datat la cheltueli umflate, angajând bugetul țării peste puterea de plată a contribuabililor. Producția a luat în unele ramuri un avânt ireal, cu ajutorul unui capital împrumutat. Statul s'a datat la cumpărături de risipă, atât industria mare cât și în general întreprinderile industriale și comerciale de tot felul, cari și-au mărit volumul afacerilor cu ajutorul creditelor prea ușurate contractate și obținute, au creditat aproape forțat particularilor și Statului mărfuri. De îndată ce inflația a luat sfârșit și viața economică s'a reîntors în cadrele unei desfășurări potrivite mijloacelor și împrejurărilor stabilizate, prețul acelor cumpărături nu a mai putut fi plătit. Astfel s'au făcut imobilizările de capital, creditele acordate în condiții superficiale fie statului ori particularilor, au înghețat, încât în situația de azi nu numai particularii, dar chiar nici „Statul nu ar putea plăti creditorilor lui industriali, decât făcând inflație sau falsificând moneda”, spune dl Corteanu. Cum deprecierea monedei este o primejdie dezastruoasă, dar de altă parte „reducerea capacității de plată a Statului” fiind o realitate, ne vedem aduși în fața unei „probleme care trebuie să primească o deslegare bine chibzuită și ferită atât de primejdia inflației, cât și de aceea a lichidării în massă a institutelor de credit și a întreprinderilor industriale”²⁾.

Ne aducem aminte de strigătele în pustiu ale conducătorilor „Băncii Naționale” cari cu ocazia fiecărei adunări generale anuale adresau — sub durata inflației, — apeluri atât de înțelepte, dar neluate în seamă, atât către guvernanți cât și către opinia publică, să se pună frâu risipei, și din belșugul aparent al inflației să se creieze rezerve pentru timpul revenirii la normal. Ce bine ar fi fost, să se fi prețuit cum trebuia acele avertismente mai mult decât înțelepte, făcute încă în timp util.

Azi, după cum schițează și dl Corteanu, atât de judicios, ne vedem ajunși din cauza ușurinței noastre și din vina tuturor guvernelor de până aci, într'o

1) Ziarul „Argus” Nr. 5719.

2) Vezi articolul de fond din „Argus” Nr. 5719.

stare de — scuzați expresia, — constipație generală economică. Nu mai știm, ce și cât avem; nu știm cât putem plăti nici noi singuraticii, și nici Statul! Momente extrem de grave și critice. Nu suntem în stare să facem ordine în gospodăria noastră, încât trebuie să vină experți străini, ca în câteva săptămâni să ne descopere nepuința, să ne trezească din nepăsare și să ne dea directivele de reculegere, la cari judecata noastră nu ne-a adus atâția ani trecuți.

Presă ne aduce vestea, că experții francezi au desaprobat Legea conversiunii datoriiilor agricole. Noi am luptat cu toate mijloacele legale împotriva acelei legiferări, fără să fi reușit a determina pe cei chemați să creadă în dreptatea punctului nostru de vedere. Ne-am obișnuit să ne vedem tratați de guverne cu neînțelegere, ba chiar pornire și dușmănie, încât în opinia publică începe a se înrădăcina părerea că guvernele nu-s pentru a ne ocroti, ci pentru a lovi rând pe rând în toate păturile sociale și în toate ramurile de producție, storcând vloga acestei binecuvântate țări, cu ajutorul teoriilor lor, la cari fin mai mult, decât la cunoașterea realității.

S'a mai spus în coloanele acestei reviste, că nu putem trage la îndoială bunacredința autorilor legii conversiunii datoriiilor agricole; ceace le contestăm, e înțelegerea integrală a problemei și cunoașterea nevoilor vieții practice. Repetăm, că legea conversiunii datoriiilor agricole este o calamitate și nu numai că nu va ajunge scopul propus de autorii ei, ci va da rezultate exact contrare. Pătura agricolă este pusă la ghiață de către această lege, care o face incapabilă de a mai obține credite pentru trebuințele producției, încât efectele nemijlocite și imediate vor fi o scădere a producției agricole și o decădere a creditului. Atunci, când garanția ipotecară nu mai e garanție; când drepturile câștigate sunt ficțiuni; când gajul este desființat, ce urmări pot avea aceste măsuri destructive asupra relațiilor de credit, cum vor mai putea exista băncile, acești importanți factori economici de distribuție de credit pentru viața economică?

Măsura luată de cârmuire prin votarea legii conversiunii datoriiilor agricole a putut fi de folos elementelor desperate, cari și așa nu contează mult în viața economică; încolo nu a produs nici un bine, ci numai desagregare economică! Este o măsură aidoma celei a celebrului Moș Arvinte cu anferoul. Mi-aduc aminte de o atitudine asemănătoare din vremea războiului european, întâmplată în August 1914. După ce Corpul 12, al Armatei Austro-Ungare suferise pierderi enorme în luptele cu rușii în Galizia, a fost dus ca și ajutor Corpul 7 dela Dunăre (Banat). Comandantul acestui corp, doritor de a sări imediat într'ajutorul Corpului 12, zdrobit până la distrugere, de către ruși, a trimis trupele sale în joc pe măsură ce sosiau, câte 1—2 batalioane. Astfel fărămișat Corpul, repede și ușor a putut fi măcinat de tăvălugul rusesc, încât când au sosit ultimele unități Corpul 7 de Armată, nici nu mai exista, decât în câteva rămășițe jalnice.

În aceeași greșală cad și guvernele noastre, cari cred, că procedează chibzuit când soluționează singuratiche chestiuni și nu-și alcătuiesc totalul problemelor, cari așteaptă o soluționare generală și radicală. Dacă vom mai practica multă vreme sistemul cârpelilor, a soluțiilor sporadice, ne vom pomeni într'o bună zi total pauperizați, până la zădărnicierea posibilităților de reculegere.

De aceea toți foștii și actualii guvernanți și economiști consacrați, trebuie întruniți pentruca să stabilească tabloul tuturor problemelor economice și financiare de rezolvit, apoi fie în comun, fie separat pe partide politice, ori alte grupări, să-și prezinte în fața țării soluțiunile concrete pentru toate acele probleme; să ne prezinte un program de activitate serios și cinstit, — fără elemente demagogice.

Trebuie să știm, dacă suntem ori nu în stare să ne refacem din și cu puterile noastre, dacă da, cu ce sacrificii și în ce condiții.

Să facem un concordat forțat general, ca să știm ce avem și ce putem plăti unii altora; noi Statului și Statul nouă, etc. De ce să ne mai mințim singuri cu iluzii și speranțe. Să tăiem în carne

vie, ca să stărpim cangrena, și să ne vindecăm de toate bolile și păcatele, căci așa nu mai merge. Ne-am mințit și înșelat singuri, destul ba chiar prea mult timp. Acum am ajuns în clipe grele, când se cer mărturisiri întregi și măsuri eroice. Curaj și bărbăție pentru a le face!

MARSUAS.

Hotărârile adunării băncilor din județul Hunedoara.

În numărul trecut am dat informațiuni după ziarul „Universul“ despre adunarea băncilor, ținută în Deva. Publicăm acum rezoluțiunile comunicate nouă de presidiul adunării.

„Instituțiunile de credit și economie din județul Hunedoara, prin reprezentanții lor întruniți în localul Camerei de Comerț și Industrie Deva, la 13 Maiu 1932, au decis în unanimitate următoarele:

1. Să se convoace la 21 Iunie 1932 în adunare generală acționarii fiecărei bănci din acest județ spre a examina situația de gravitate excepțională ce s'a creat instituțiilor bancare în urma legii pentru conversiunea datoriilor agricole și legii pentru lichidarea judiciară a datoriilor comerciale.

Adunările generale vor da imputernicire direcțiilor băncilor ca atunci când acestea vor crede de cuviință — în interesul instituțiilor ce conduc — să poată face cerere de lichidare în baza legii pentru lichidarea judiciară a datoriilor comerciale.

2. Suspendarea achitării parțiale sau integrale a datoriilor către creditorii de orice categorie — până la adunările generale din 21 Iunie a. c., în conformitate cu art. 15 din Legea pentru lichidarea judiciară a datoriilor comerciale.

3. Vor face toate economiile posibile și se vor reduce salariile funcționarilor pentru asigurarea existenței lor și a instituțiilor.

4. Majoritatea creanțelor și dobânzilor devenind neincasabile în urma situației de fapt și de drept, create prin aplicarea celor două legi amintite mai sus, băncile nu mai sunt în situația de a garanta achitarea dobânzilor de reescont către B. N. R., și intervin deci la această instituțiune pentruca să renunțe la sancțiunile acestor eventuale neplăți, — băncile menținându-și în întregime obligația de a plăti aceste dobânzi după posibilități, — având însă de a vărsa Băncii Naționale toate sumele ce vor încasa ca dobânzi dela debitorii care le vor plăti.

5. Se va cere Băncii Naționale reducerea scontului cel puțin la portofoliul agricol în proporția reducerilor prevăzute de legea conversiunii datoriilor agricole, ținându-se seamă și de reducerea creanțelor în

conformitate cu această Lege, precum și de cheltuielile de regie ale băncilor.

Această măsură este impusă prin faptul că băncile nu vor putea încasa decât 4% respectiv 5% — pentru creanțele reduse la jumătate, — iar ele sunt obligate să achite 7% către B. N. R.

6. Să se intervină pentru urgentarea Legii de finanțare a conversiunii introducându-se dispozițiuni pentru preluarea titlurilor rezultate din creanțele convertite.

7. Se va insista pentru scutirea de taxe și timbre la operațiunile necesitate de fuziunile bancare și transformări de capitaluri sociale.

8. Se va insista prin toate mijloacele legale pentru reducerea datoriilor debitorilor de toate categoriile, în aceeași măsură ca și pentru datoriile agricole.

9. Se va cere reducerea datoriilor externe, revizundu-se condițiunile de achitare în conformitate cu principiul impreviziunii.

10. *Adunarea își însușește în întregime hotărârile Asociației „Solidaritatea“ luate la 8 Maiu 1932, în Cluj, aflându-le potrivite cu situația creată tuturor băncilor atinse de Legea conversiunii datoriilor agricole și Legea lichidării judiciară a datoriilor comerciale.*

Lege pentru asanarea datoriilor agricole.

Art. 40. — După expirarea termenului de 9 luni, debitorii prevăzuți la art. 8 cari nu au obținut înăuntrul acestui termen hotărârea judecătorească definitivă, vor fi obligați la cererea instituțiilor de credit să preschimbe cambiile lor conform dispozițiilor Băncii Naționale.

Toate cambiile preschimbate sau prelungite de drept, conform legii, vor fi scutite de timbru.

Până la hotărârea definitivă de asanare, debitorii instituțiilor de credit prevăzuți în art. 9 și care prin contractele lor cu aceste instituțiuni de credit au prevăzut obligația de a remite efecte de comerț, sunt obligați la cererea acestor instituțiuni să le remită aceste efecte.

Prin primirea acestor polițe de circulațiune, instituțiunile de credit sunt obligate a retrace acțiunile introduse.

În cazul când aceste efecte ar fi remise cu scadența la 3 luni, pentru a putea fi scontate, aceiași debitori vor da polițe de preschimbare.

Aceste polițe sunt scutite de timbru.

Art. 41. — Nu vor putea fi declarate în stare de faliment timp de 5 ani dela data publicării legii de față, cooperativele de credit, syndicatele și cooperativele de orice fel de agricultori, instituțiile de

bancă sau credit, cu firmă individuală, colectivă sau constituite în societăți anonime, dacă cel puțin 10% din totalul portofoliului sau plasamentului lor cuprinde creanțe supuse asanării, precum și societățile sau comercianții de mașini și instrumente agricole, îngrășăminte fosfatice naturale sau de materiale necesare exploatărilor agricole și viticole, care n'au debite de băuturi spirituoase, dacă cel puțin 50% din plasamentul lor cuprinde creanțe supuse asanării și derivând din vânzări de asemenea mărfuri.

Beneficiază de aceste dispozițiuni toate instituțiile de credit mai sus enumerate și comercianții, sau societățile de unelte agricole, cari s'ar afla în concordat, efectele articolului 47 din legea concordatului preventiv fiind suspendate pe termene de 5 ani.

Instituțiile de credit și comercianții din această categorie vor beneficia de suspendarea cererii de declararea în stare de faliment, în temeiul unor certificate liberate de instanțele chemate a hotări asupra aplicării legii de față, prin care acestea atestă că cel chemat în declarare îndeplinește condițiunile mai sus arătate și eventual cu o expertiză ordonată de tribunal.

Cererea de suspendare se va judeca în Camera de consiliu de urgență și cu precădere.

Art. 42. — Ministerul de Finanțe este autorizat a încheia o convenție cu Banca Centrală Cooperativă, prin care statul renunță la suma ce i se datorește de această instituțiune ca urmare a operațiunilor de lichidare a fostelor Centrale a Băncilor Populare și Cooperativelor.

Soldul debitor se va stabili după stingerea prin compensație a tuturor datoriilor Statului față de Banca Centrală Cooperativă și după ce se vor scădea sumele ce vor fi reduse prin aplicarea acestei legi din datoriile obștiilor debitoare ale Băncii Centrale Cooperative.

Repartizarea acestor sume se va face sub controlul comisarului guvernului pe lângă Banca Centrală.

Renunțarea Statului la acest sold este supusă condițiunii, ca la rândul ei Banca Centrală Cooperativă, în limita acestui sold, să consimtă tuturor Cooperativelor, proporțional cu diminuările de portofoliu pe cari le-au suferit prin aplicarea prezentei legi, reduceri de datorii sau cesiuni de portofoliu, indiferent dacă lucrează sau nu cu Banca Centrală Cooperativă.

Dacă prin renunțarea de către Stat la suma prevăzută mai sus și utilizarea rezervelor Societăților Cooperative de orice fel nu se vor putea acoperi pierderile rezultate prin aplicarea prezentei legi, Statul va acoperi aceste diferențe.

Statul rămâne obligat a plăti la Banca Națională a României, conform planului de stabilizare, cap. I., sec. II., dobânzile datorate Statului la acest portofoliu.

Deasemenea Statul va lua asupra sa până la concurența sumei de Lei 200.000.000 anual, în primii cinci ani, un plus de 5%, dobândă la datoriile agricole față de cooperativele de credit pentru creanțele cărora li s'au aplicat dispozițiunile prezentei legi.

Art. 43. — Toate formalitățile și actele judiciare prevăzute de legea de față relativ la cambiile scontate la Banca Națională, vor fi îndeplinite de către Institutul de credit care le-a prezentat la scont acestei bănci.

În acest scop Instituțiile de credit de mai sus vor cere dela Banca Națională o copie certificată pentru conformitate, de pe cambiile scontate, copii ce vor servi drept titlu la operațiunile prezentei legi în fața instanțelor competente.

Procedurile în cauză se vor face prin Institutul de credit respectiv.

Hotărîrea judecătorească va menționa că efectele sunt scontate la Banca națională.

Art. 44. — Creanțele contra obștiilor de cumpărare sau grupurilor de săteni cari au cumpărat terenuri agricole în comun, sunt supuse asanării după normele prevăzute în art. 3.

Vânzările cu pact de răscumpărare ale sătenilor, referitoare la bunurile cuprinse în legea de față, se vor putea rezilia, în caz când vânzătorul va beneficia de dispozițiunile prezentei legi.

Creanța cumpărătorului pentru prețul plătit va fi admisă la conversiune și asanare.

În caz când cumpărătorul este sătean cultivator de pământ, având proprietate maximă de 10 ha, suma ce i s'ar datori în urma rezilierii nu este supusă dispozițiunii legii de față.

Vânzătorul va trebui, sub pedeapsa decăderii să formuleze cererea de realizare înaintea instanței de asanare, dar numai în timpul judecății dela prima instanță.

Hotărîrea se va da potrivit normelor de procedură cuprinse în legea de față.

Art. 45. — Când debitorul agricol intră în vreuna din prevederile acestei legi, iar datoriile sale sunt garantate sau girate și de alte persoane, în orice mod, obligațiunile acestora se reduc și se eşalonează după cuantumul, condițiunile și termenele de plată ale creanței principale.

Institutele de credit de orice fel nu pot beneficia de această dispoziție.

Obligațiunile de garanție și gir contractate de agricultorii cari intră în prevederile acestei legi sunt supuse dispozițiunilor prezentei legi, în aceleași condițiuni ca și creanțele lor principale, în cazul în care creditorul îndreaptă urmărirea și executarea împotriva lor. Decăderea prevăzută în art. 5 și 10 nu se aplică garanților și giranților urmăriți.

Art. 46. — Proprietarii de drepturi indivize asupra bunurilor prevăzute în art. 2, precum și comunitățile de avere ale fostelor regimente grănicerești din Caransebeș și județul Năsăud, vor beneficia de dispozițiunile prezentei legi. În acest caz garanția ipotecară va fi luată asupra drepturilor indivize.

Art. 47. — Cota cu care se reduc în baza legii de față, creanțele agricole cuvenite Academiei Române, Eforiei Spitalelor Civile din București, Epitropiei Sf. Spiridon din Iași. Așezămintelor Brâncovești, Spitalului Beldiman din Bârlad, Epitropiei Caritatea Gălățeană din Galați, Epitropiei Madona Dudu din Craiova, Epitropiei Sf. Treime din Craiova și Caritatea din Iași și Ruginoasa, va fi suportată de Stat și plătit în acestor instituțiuni prin Casa de Amortizare.

Art. 48. — Prin derogare dela codul civil și dela actele dotale, bunurile rurale dotale pot garanta cu consimțământul soției și numai cu afectarea veniturilor, datoriile agricole ale administratorilor și uzufructuarilor legali ai acestor bunuri, făcute pentru exploatarea fondului dotal agricol.

Datoriile agricole ale părinților tutori administrator, legali și uzufructuari ai bunurilor rurale ale minorilor săi copii, datorii contractate pentru exploatarea fondului agricol al minorilor, vor putea beneficia de dispozițiunile prezentei legi, angajând veniturile minorilor, în conformitate cu dispozițiunile codului civil, până la majoratul acestor minori sau maximum pe 5 ani.

Art. 49. — Părinții cari administrează averile minorilor lor copii, tutorii și curatorii minorilor și interzișilor, soții administratori și uzufructuari legali a soțiilor dotale, vor putea cere beneficiile prezentei legi în numele și pentru acei a căror avere se află sub administrarea lor.

Beneficiază de dispozițiunile prezentei legi și acei cari au un drept de uzufruct; conform art. 285 din codul civil, asupra vreunui bun imobiliar agricol, chiar dacă nu mai au nici un imobil agricol în deplină proprietate, cu condițiunea însă de a nu prejudicia drepturile prevăzute de lege în favoarea copiilor.

Deasemenea vor putea da orice declarațiuni relativ la creanțele din patrimoniul lor ce administrează în condițiunile prevăzute de codul civil.

Ei vor putea constitui aceste garanții pentru acei a căror avere o administrează fără a îndeplini formalitățile cerute de codul civil.

La cererea soților debitori activul și pasivul soției pot forma un tot cu activul și pasivul soțului.

Art. 50. — În foaia de sarcini a cărților funduare și în registrele de mutațiuni imobiliare, se va nota aplicarea asanării datoriiilor la imobilele cari fac obiectul acestei asanări.

Efectul notării face asanarea opozabilă terților. Notarea se face din oficiu sau la cererea oricărei părți interesate.

Autoritățile și instanțele însărcinate cu facerea formalităților de aplicare a legii de față sunt obligate să comunice cererea introductivă de asanare instanțelor care administrează cărților funduare și registrele de mutațiuni imobiliare.

Art. 51. — Debitorul care a obținut reducerea sau asanarea judiciară este obligat a primi normele prevăzute în programul de exploatare ce i se va fixa de Ministerul Agriculturii.

(Va urma).

Dela „Solidaritatea“.

Rectificare.

Di Dr. Nicolae Marcu directorul Băncii „Gorionul“ din Aiud cu scrisoarea din 16 Maiu a. c. ne cere interpretarea textului propunerilor făcute în adunarea extraordinară a asociațiunii „Solidaritatea“ ținută la 8 Maiu a. c. în Cluj și cuprinse în procesul verbal la punct VII, lit. c) d) e) și f), publicate în „Revista Economică“ Nrul 20 din 14 Maiu 1932.

Cum propunerile amintite nu au fost prezentate biroului în scris și propunătorul insistând de a se lua notă de ele la procesul verbal, — ele au fost trecute așa după cum puteau fi auzite, la sfârșitul ședinței, când asistența să ridicase pentru a pleca.

Pe lângă toate acestea satisfacem dorința dlui Director și îi publicăm propunerile conform stilizării făcute de dânsul ulterior în scris.

Propunerile au următorul cuprins:

Ad c): „De situația dezastruoasă, în care ne găsim, suntem în mare parte înșine vinovați.

Am acționat prea târziu și prea puțin energic.

În 11 Ianuarie am propus adunării generale să trimită o delegație la București, ca să-i pună în vedere dlui Ministru de finanțe, că în momentul când monstruosul proiect va deveni lege, toate băncile din Ardeal închid ghișeele.

Propunerea nu mi s'a primit și iată-ne unde am ajuns. Cred însă, că nu e prea târziu să ne coregem greșala.

Noi suntem în legitimă apărare, trebuie să ne folosim de toate mijloacele de apărare posibile și să acționăm cât mai repede. Nu e admisibil să ne mai impresionăm, că vom fi tratați de nepatrioți și regionaliști,

Mă alătur propunerii dlui fost ministru Dr. Petre Groza și cer să se redacteze un memoriu bine documentat, care să nu se extindă asupra datorilor externe, fiindcă nu se țin de competența noastră, dar să se arate în el efectele nefericite a legii conversiunii asupra creditului băncilor și chiar și asupra bugetului Statului.

Acest memoriu să fie predat de către o delegație dlui C. Rist, cu rugarea ca să insiste pe lângă cei în drept ca legea să fie modificată, încă în sesiunea extraordinară din Maiu a. c. a parlamentului.

Dl fost ministru Dr. Aurel Vlad mă întrerupe, spunând, că o lege nu se poate modifica în aceiași sesiune în care a fost votată.

Ad. d): „Să se pornească o acțiune urgentă și bine susținută, ca legiuitorul să extindă reducerea în egală proporție la toate datorile, nu numai la acelea către banci, ci și la a băncilor către creditorii lor: deponenți, Banca Națională Română și alții.“

În motivarea propunerii spuneam, că e mai bine ca deponentul să rămână cu creanța de jumătate și această jumătate să reprezinte o valoare reală, mai ales că depunerile s'au mărit prin dobânzile mari capitalizate, iar puterea de cumpărare a banului s'a împărțit față de cea de acum 3—4 ani, — decât ca prin ruina băncilor, să-și piardă tot capitalul sau printr'o eventuală inflație — urmare chiar a legii conversiunii — să devină fără nici o valoare.

Am adus chiar următoarea pildă concretă: „e mai bine să se reducă o depunere de 100.000 Lei la 50.000 Lei, cari azi reprezintă o însemnată valoare, decât ca mâine-poimâne cu întreagă suta de mii să nu se poată cumpăra o ferdelă de porumb.“

Ad. e): „N'am propus să se închidă imediat ghișeele tuturor băncilor — ci văzând oscilarea și nehotărârea reprezentanților unor bănci — am propus să hotărâm categoric, că vom cere solidar și deodată, toate băncile licuidarea judiciară, fiindcă numai așa vom putea face pe cei ce poartă răspunderea situației să se desmeteciască și să dreagă ce au stricat.“

Ad. f): „Propunerea referitor la demonstrația colectivă a acționarilor, deponenților și funcționarilor băncilor membre la „Solidaritatea“, deși e îmbrăcată în haina ceva mai roșie decât cea dată de mine, poate trece și așa.“

Dupăce propunerile făcute de dl director, cu provocare la dispozițiunile statutelor asociațiunii noastre, nu au putut fi admise la discuție, și adunarea consimțând cu aceste enunțiațiuni ale președintelui, ele nu ating hotărârile în fond, luate de către adunare și sunt scoase în evidență, la dorința propunătorului.

Sibiu, la 18 Maiu 1932.

Biroul Asociațiunii
„SOLIDARITATEA“.

Invitare.

La propunerea membrilor: senator Ionel Comșa, directorul general al Băncii Centrale din Cluj și Dr. Octavian Pop, directorul general al Băncii „Cassa Noastră“ din Sătmăr, am onoare a invita pe membrii Consiliului de administrație și de censored ai Asociațiunii „Solidaritatea“ la o ședință plenară ce se va ține la Marți în 31 Maiu 1932, la ora 11 a. m., în Sibiu, în sala de ședințe a Băncii „Albina“.

La această ședință sunt rugați a participa, ca membri ai Comisiunii speciale instituită de către adunarea băncilor, — domnii: Dr. Aurel Vlad, Dr. Petru Groza, Dr. Victor Bontescu, Dr. Valentin Poruștu și Dr. Mihailu Mărcuș, iar din partea institutului „Albina“, Dr. Ilie Beu, președintele Consiliului de administrație și Ioan Dătășan, directorul general al institutului.

În discuțiune se vor pune: modul și forma executării concluzelor luate în adunarea asociațiunii din 8 Maiu a. c., ținută la Cluj, stabilirea unui tip pentru rapoartele și propunerile ce vor fi a se prezenta de către Consiliile băncilor interesate adunărilor generale extraordinare cu privire la hotărârile ce în situațiunea de față sunt necesare și la măsurile ce se impun.

Sibiu, la 26 Maiu 1932.

Președintele asociațiunii
„SOLIDARITATEA“
ss PETRE DRĂGHICI.

CRONICA

Consecințe ale legii pentru asanarea datorilor agricole. Un eveniment important s'a petrecut în ultimele zile. Străinătatea și-a precizat atitudinea față de nefasta lege a asanării datorilor agricole, cu care a fost „fericită“ țara de guvernanții noștri.

Informațiile, lămuririle, apelurile și protestele cercurilor financiare interne pentru a da alt curs legii din chestiune au răsunit în pustiu.

S'a trecut peste ele cu ușurință.

Trebuie să vină acum străinătatea să deschidă ochii guvernanților noștri și să-i aducă la realitate.

Probabil, în baza raportului dlui Rist, guvernul francez a prezentat guvernului român, prin ministrul Franței din București un protest diplomatic.

Protestul privește legea conversiunii, care nesocotește statutul Băncii Naționale și în deosebi ignorează învoiala formal hotărâită între Ministrul de finanțe și consilierul tehnic, că legea nu poate fi opusă obligator Băncii Naționale.

Al doilea eveniment este demisia dlui Roger Auboin din însărcinarea sa de consilier al Băncii Naționale.

Consecințele acestor fapte nu se pot încă prevedea.

„AGRICOLA“, soc. econom. pe acț. în Hunedoara.

Convocare.

Domnii acționari ai băncii „Agricola“, societate economică pe acții în Hunedoara, prin aceasta, conform statutelor, sunt invitați a participa la *adunarea generală ordinară*, care se va ține în Hunedoara în localul institutului, Marți, în 21 Iunie 1932, la ora 10 a. m., cu următoarea ordine de zi: 1. Deschiderea și constituirea adunării generale; 2. Raportul Consiliului de administrație, raportul Comitetului de censori și stabilirea bilanțului pe anul 1931; 3. Descărcarea Consiliului de administrație și a Comitetului de censori pentru gestiunea anului 1931; 4. Propunerea acționarului Dr. Gheorghe Dublesiu referitor la modificarea art. 3 din statute; 5. Integritatea Consiliului de administrație cu 2 membri; 6. Eventuale propuneri. Din ședința Consiliului de administrație ținută la 24 Maiu 1932.

Consiliul de administrație.

Contul Bilanț încheiat la 31 Decembrie 1931.
Active: Cassa Lei 89.340.—; Escont Lei 4,124.131.—; Cont-curent Lei 1,146.066.—; Debitori de mărfuri Lei 260,346.—; Efecte Lei 152.340.—; Instalațiunea

morii Lei 4,685.338.—; Realități Lei 670,000.—; Diverse Lei 226,123.—; Mobilier Lei 19.951.—; Diversi debitori, Interese restante Lei 266.868.—; Pierdere Lei 18,718.—; Total active Lei 11,659.221.—; *Passive:* Capital Lei 1,500.000.—; Spese de fondare Lei 1,947.—; Fondul N. Macrea Lei 12.100.—; Depuneri spre fructificare Lei 4,558.240.—; Depozite Lei 111.880.—; Reescont Lei 2,764.250.—; Cont-curent Lei 2,454.638.—; Dividene Lei 30,114.—; Prodiverși 183.457.—; Interese anticipate Lei 42.595.—; Total pasiv Lei 11.659.221.—; *Contul Profit și Pierdere. Debit:* Interese de depuneri Lei 336.655.—; Interese de reescont Lei 257,019.—; Interese de cont-curent Lei 143.650.—; Salare Lei 570.861.—; Spese Lei 261.111.—; Contribuțiuni Lei 148,251.—; Amortizări Lei 39.170.—; Total debit Lei 1,756.717.—; *Credit:* Dobânzi, câștig din afaceri etc. Lei 1,737.999.— Pierdere Lei 18.718.—; Totalul credit Lei 1,756.717.—

Consiliul de administrație.

Subsemnatul Comitet de censori am examinat conturile prezente și le-am aflat în consonanță cu registrele societății: *Constantin Dăncilă*, președinte; *Vasile Greavu, Gheorghe Pop.* Hunedoara, 24 Maiu 1932.

„BANCA VICTORIA“, Societate Anonimă, Arad.

CONVOCARE

Domnii acționari ai Băncii „Victoria“ Societate Anonimă Arad, în temeiul art. 66 din statutele societății, sunt invitați a lua parte la

I-a adunare generală ordinară,

care se va ține la Arad, în ziua de 11 Iunie 1932, la ora 10 a. m., în sala de ședință a băncii, cu următoarea

Ordine de zi:

1. Deschiderea și constituirea adunării generale;
2. Raportul Consiliului de administrație asupra gestiunii anului 1931;
3. Raportul Censorilor;
4. Aprobarea bilanțului, a contului Profit și Pierdere și descărcarea Consiliului de Administrație și a Comitetului de censori;
5. Alegerea censorilor, conform art. 50 din statute;
6. Ratificarea cooptării dlui Dr. Silviu Pășcuțiu în Consiliul de administrație;
7. Modificarea art. 49 și 22 din statute;
8. Aprobarea Regulamentului de pensiuine a funcționarilor băncii „Victoria“;
9. Alegerea Comisiei Disciplinare conform art. 11 din Regulamentul disciplinar;
10. Stabilirea onorariului censorilor;
11. Eventuale propuneri.

Dacă în ziua de 11 Iunie 1932, nu se întrunește numărul de acționari prevăzut de statute, adunarea generală se amână și se convoacă prin prezenta, în conformitate cu art. 68 din statute, pe ziua de 21 Iunie 1932, la aceeași oră și cu același ordine de zi, când va lucra oricare va fi numărul acționarilor prezenți sau reprezentanți.

Pentru a putea lua parte la adunarea generală d-nii acționari, în conformitate cu art. 57 din statute, trebuie să depună acțiunile ce posedă, la cassa sediului Central, sau la cassa sucursalelor din Timișoara și Oradea și a agențiilor din Chișinău-Criș, Ineu, Radna, Buteni, Șiria, Aleșd, Beiuș, Salonta, Tinca, Recaș, Jimbolia, Deta, Vinga, până cel mai târziu în ziua de 6 Iunie 1932, în schimbul cărora vor primi un bilet de intrare la adunare.

Depunerea acțiunilor se poate face și la băncile „Albina“, „Sibiu“, „Albina“ sucursala București și „Albina“ sucursala Cluj.

În temeiul art. 12 din statute, acțiunile prioritare sunt blocate pe timp de 5 ani și depuse pentru acest răstimp la Banca Națională a României și potrivit art. 57 se consideră ca depuse pentru adunarea generală pe tot timpul blocării lor. Acționarii prioritari vor primi în ziua și înainte de începerea adunării, biletul de intrare.

Consiliul de administrație.

„BANCA VICTORIA“, Societate Anonimă, Arad.

Activ.

Contul Bilanț încheiat la 31 Decembrie 1931.

Pasiv.

		Lei				Lei	
		b.				b.	
Casa în numerar	4.760.349—			Capital		100.169.380—	
Dalute străine	78.162—			Depuneri spre fructificare	346.798.235—		
Disponibil la Bănci	162.791—	5.001.302—		Depuneri în cont-curent	29.076.565—	375.874.800—	
Cambii scontate și ipotecate	291.653.803—			Creditori în cont-curent	93.394.531—		
Creanțe în suferință	71.089.129—			Creditori în co. Diverși	17.765.279—	111.159.810—	
Deb. în ct.-ert. și Diverși	56.939.840—			Reescont la B. N. R., și alte bănci		274.917.622—	
Efecte publice, acțiuni	8.978.811—	428.661.583—		Cecuri și ordine de plată		580.583—	
Imobile și realități	55.843.340—			Fondul de pensuni al funcționarilor		7.995.728—	
Mobilier și casse de fier	1.244.165—	57.087.505—		Interese anticipativ încassate		2.353.133—	
Diverse active		377.089.339—					
Efectele fondului de pensuni		13.471—					
Interese anticipativ plătite		304.067—					
Pierderea Gestiunii 1931		4.393.787—					
		873.051.054—				873.051.054—	

Debit.

Contul Profit și Pierdere încheiat la 31 Decembrie 1931.

Credit.

		Lei				Lei	
		b.				b.	
Salarii	13.412.197—			Interese încas.	37.697.463—		
Chelt. de admn.	4.308.044—	17.720.241—		Comisioane	960.507—	38.657.970—	
Impozite	732.447—	18.452.688—		Diverse venite		1.100.678—	
Interese plătite		28.890.959—		Venit: l realităților și imob.		3.861.212—	43.619.860—
Amort. din Co. de Consit. conform Legea		670.000—		Pierderea Gestiunii 1931			4.393.787—
Comerc. art. 199 punct 3		48.013.647—					48.013.647—

Debit.

Conturi de ordine, la 31 Decembrie 1931.

Credit

		Lei				Lei	
		b.				b.	
Debitori de avaluri		23.797.117—		Creditori de avaluri		23.797.117—	
Debitori de acreditiv		93.945—		Creditori de acreditiv		93.945—	
Depozite de titluri în gaj		49.152.506—		Depunători de titluri în gaj		49.152.506—	
Depozite libere de titluri		51.444.880—		Depunători de titluri în depozit libere		51.444.880—	
Efecte spre încasare în portofoliu		1.915.163—		Remitenți de incasso		4.155.035—	
Correspondenți de incasso		2.239.872—					

Arad, la 31 Decembrie 1931.

ss. Iosif Albon, Director, expert-contabil.

ss. Dr. Iosif Maiorescu, Director Central.

Pentru contabilitate: ss. Ladislau Bergmann, procurist, contabil-autorizat.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

ss. Mocsonyi Antoniu, președinte.

ss. Dr. Stefan C. Pop.

ss. Dr. Anghel Stefan.

ss. Dr. Balta Coriolan.

ss. Dr. Baltescu Ioan.

ss. Dr. Iancu Cornel.

ss. Dr. Jercan Nerva.

ss. Popa Teodor.

ss. Dr. Pășcuțiu Silviu.

ss. Dr. Tiucra Patrachie.

ss. Dr. Zigre Nicolae.

COMITETUL DE CENSORI:

Subsemnatul Comitet de censoredi am examinat Bilanțul și Contul Profit și Pierdere prezent și l-am aflat în consonanță cu registrele băncii.

ss. Răfiroiu Remus, președinte.

ss. Păcurariu Brutus, expert-contabil.

ss. Carțișiu Vasile.